

Gerecht in Eerste Aanleg Curaçao
Zaak KG CUR2019-03589
Zitting van dinsdag 5 november 2019 / 14.00 uur

PLEITNOTITIES MR. K. FRIELINK

De naamloze vennootschap **Uitgeverij Amigoe N.V.** (“**Amigoe**”),
gevestigd te Curaçao

Verweerster

Gemachtigde: mr. K. Frielink

tegen

de heer **Harald Wolfgang Thorvald Linkens** (“**Linkels**”), wonende te
Bonaire

verzoeker

gemachtigden: mrs A.C. van Hoof en B.L.J. Zending

Edelachtbare!

A. De feiten

- A.1 Op maandag 16 september 2019 verscheen in de Amigoe een artikel onder de kop “*Bestuurscollege Bonaire huurt journalisten in voor communicatiebeleid*” (productie 4 bij het verzoekschrift). Boven dat artikel worden de namen van de betrokken journalisten vermeld: “*Zwart & Linkels*”. De strekking van het artikel is dat het Bestuurscollege twee journalisten heeft ingehuurd om het communicatiebeleid van de overheid beter uit de verf te laten komen. De reden daarvoor is dat de eigen voorlichtingsafdeling van de overheid te lijden heeft onder een gebrek aan menskracht. Gekozen is voor deze twee journalisten omdat het Bestuurscollege eerder met hen heeft samengewerkt en daarmee goede ervaringen had opgedaan.
- A.2 Naar aanleiding van genoemd bericht hebben drie leden van de Eilandsraad van Bonaire, allen lid van de Democratische Partij van Bonaire, op 17 september 2019 een brief naar de Gezaghebber gestuurd (**productie 1**). De brief is tegelijkertijd naar de media gestuurd. Het onderwerp van de brief luidt: “*Verzoek buitengewone Raadsvergadering met agendapunt: ‘Omkopen Pers door het bestuurscollege’*”. Na enkele opmerkingen over het belang van een vrije en onafhankelijke pers valt in de brief te lezen:

“Derhalve onze verbazing toen wij een besluit van de Bestuurscollege onder ogen kregen om twee journalisten in te huren die o.a. de online media als Koninkrijksrelaties.nu, Bonaire.nu alsook de BES-Reporter publiceren maar ook samenwerkingsverbanden heeft met o.a. de Extra Bonaire en Caribisch Netwerk. De opdracht aan de journalisten is om namens het Bestuurscollege persberichten te concipiëren en tevens te publiceren. (...) Indien het bestuurscollege leden van de pers op de loondienst neemt om namens hun berichtgeving op te stellen en te doen publiceren, zal het de media in het geding van eigenbelang belanden indien er een kritische benadering wordt gedaan op hun berichtgeving. Immers, welk hond bijt het hand dat hen voed? (...) Derhalve is het blijk van een omgekochte pers een immense dreiging voor onze Democratie en Rechtstaat.”

- A.3 Het Antilliaans Dagblad bericht over de kwestie in haar editie van 17 september 2019 (**productie 2**):

“Oppositiepartij DP (Partido Demokrat) op Bonaire wil urgent een buitengewone Eilandsraadsvergadering over het door het Bestuurscollege (BC) inhuren van de journalisten René Zwart in Nederland en Harald Linkels voor het communicatiebeleid. De DP-fractie spreekt over ‘omkoping van de pers’. (...) Uit de gisteren op Bonaire gelekte stukken blijkt dat Zwart voor gemiddeld 40 uur per maand wordt ingehuurd tegen een tarief van 80 euro per uur (‘voor Caribische opdrachtgevers’) en Linkels & Partners voor gemiddeld 32 uur per maand voor 75 dollar per uur. (...) Linkels, in het verleden eveneens freelance correspondent voor het Antilliaans Dagblad en de Amigoe, werkt momenteel voor Bonaire.nu en BES Reporter. Ook is hij verantwoordelijk voor het media- en pr-beleid van EZ Air en is hij als bestuursvoorzitter van het Pensioenfonds Caribisch Nederland (PCN)

verantwoordelijk voor de persberichten en het woordvoerderschap. Vanuit Linkels & Partners nv is hij tevens organisatiepsycholoog.”

A.4 In het Antilliaans Dagblad van 17 oktober 2019 (**productie 3**) is het volgende te lezen:

“In de eilandsraad van Bonaire kwam afgelopen dinsdagavond dan toch eindelijk het agendapunt over de vermeende ‘omkoping’ van twee journalisten – Rene Zwart en Harold Linkels – door het BC aan de orde. (...) Oorspronkelijk stond het onderwerp ‘omkoping van de pers door het bestuurscollege’ op 24 september al op de agenda. (...) De coalitiepartij MPB wilde bij monde van Renata Domecassee en Joselito Statia van het BC weten wat de motivatie is geweest om de journalisten in te huren en ze willen graag een lijst waaruit blijkt hoe vaak dat sinds 2010 is gebeurd en wie toen de externe partijen waren die werden ingehuurd. In haar antwoord gaf gedeputeerde Den Heyer aan dat het inhuren van beide journalisten op dat moment de meest praktische oplossing leek en dat het absoluut niet de bedoeling is geweest om de pers te beïnvloeden in haar berichtgeving naar de bevolking. „Eigenlijk hebben we geformaliseerd wat al veel langer gebeurde”, aldus Den Heyer.”

A.5 Uit de in het geding gebrachte stukken (**productie 4**) blijkt dat (ook) andere media op 17 september 2019 en daarna, al dan niet in de kop, de kwalificatie ‘omkoping’ uit de brief van de DP aan de Gezaghebber hebben overgenomen.

A.6 Aan een publicatie op Bonaire.Nu van 17 september 2019 (**productie 5**) wordt het volgende ontleend:

“Volgens Linkels zijn de gesprekken over support aan de afdeling (communicatie – KF) niet nieuw. “Wij hebben met minstens 3 bestuurscolleges van verschillende signatuur gesproken over het verlenen van ondersteuning aan de organisatie, en specifiek ook over de bewuste afdeling. (...) Ik zeg over mijzelf altijd gekscherend dat ik een ‘hobby-journalist’ ben. Ik schrijf – naast mijn gewone werk – op enkele nieuwssites, gewoon omdat ik het leuk vind. Ik verdien daar geen droog brood aan, en dat hoeft ook helemaal niet. (...) Linkels zegt ook dat lezers kritisch mogen zijn op de stukken en dat er geen reden is om aan te nemen dat hij niet in staat zou zijn onderscheid aan te brengen tussen de verleende professionele ondersteuning aan het OLB enerzijds, en artikelen voor een medium als Bonaire.Nu anderzijds.”

A.7 Bonaire.NU is onderdeel van ABC Online Media, waarover door laatstgenoemde wordt geschreven:¹

“Bonaire.nu biedt nieuws en achtergrondartikelen over het eiland Bonaire. Zowel op laptop, mobiel en tablet is er dagelijks veel aandacht voor misdaad, zorg, eten en drinken, onderwijs en politiek.”

---

¹ <https://abconlinemedia.com/merken/bonaire/#more-2003>

- A.8 Tot voor kort werd Linkels (net als René Zwart) door ABC Online Media genoemd als één van haar journalisten (**productie 6**).
- A.9 Blijkens de door Linkels namens zijn vennootschap uitgebrachte offerte d.d. 25 augustus 2019 (**productie 7**) is hij gedurende meer dan 20 jaar opgetreden als plaatsvervangend correspondent voor Bonaire bij de Amigoe, Beurs- en Nieuwsberichten en het Antilliaans Dagblad, was hij gedurende een jaar correspondent van het Antilliaans Dagblad, en is hij thans correspondent bij Bonaire.Nu, BES-Reporter en Economist.bz. Hij legt dus sterk de nadruk op zijn ervaring als journalist. In het ambtelijke advies dat ten behoeve van het Bestuurscollege van Bonaire is opgesteld (**productie 3 bij het verzoekschrift**) blijkt dat voor Linkels en Zwart is gekozen “*gezien de link die al bestaat en het vertrouwen dat is opgebouwd*”.
- A.10 Naar aanleiding van de publicatie in de Amigoe van 16 september 2019 heeft Linkels nog dezelfde dag een e-mail gestuurd naar de betreffende journalist, Wim Romeijn (**productie 8**). In zijn reactie daarop heeft Romeijn aangegeven vanwege de lengte van de reactie alleen delen daarvan mee te nemen. Linkels antwoordde dat begrijpelijk te vinden: “*Het was deels bedoeld als achtergrond voor jou en voor de rest moet je maar zien wat bruikbaar is.*”
- A.11 De kwestie heeft ook de aandacht getrokken van (onder andere) het lid Bosman van de Tweede Kamer in Nederland, die terzake Kamervragen heeft gesteld (waarover later meer). In de Amigoe van 15 oktober 2019 (**productie 9**) is te lezen wat Bosman inzake de journalist René Zwart – die zijn werk als parlementair journalist al sinds 2005 combineerde met opdrachten voor het bestuur van Bonaire, terwijl hij ook opdrachten deed voor Curaçao en Aruba - heeft verklaard:

“Hoe moeten de uitlatingen op de persoonlijke nieuwssites en in krantenartikelen van deze ‘journalist’ worden gezien in het licht van zijn communicatierol? Hoe onafhankelijk is deze eigen berichtgeving van de ‘journalist’ ten aanzien van zijn rol voor het bestuurscollege van Bonaire, of zijn werk voor de landen Aruba en Curaçao,” vroeg Bosman.”

- A.12 Blijkens een publicatie in het Antilliaans Dagblad van 19 september 2019 (**productie 10**) heeft met name de rol van Zwart de nodige aandacht getrokken.:

“Zwart, die tot hij met de website Koninkrijksrelaties.nu begon correspondent was voor het Antilliaans Dagblad (de uitgever van deze krant zegde de samenwerkingsrelatie vanwege belangenverstrengeling op), werkte als journalist ook langdurig voor de Arubaanse regering van premier Mike Eman (AVP) – waarvoor hij ook een lovend boek schreef: ‘Visie, Passie en Lef’ – en produceert voor het Kabinet van Gevolmachtigde minister Anthony Begina van Curaçao in Den Haag ook de public relations-uitgave Curaçao Magazine. Koninkrijksrelaties.nu gaat nu ‘offline’, zoals de eigenaar het zelf noemt.

Een dag eerder stelde Zwart nog nadrukkelijk dat zijn journalistieke onafhankelijkheid niet in het geding is. Sinds jaar en dag werkt hij voor allerlei overheden en overheidsinstanties, waaronder óók Directie Koninkrijksrelaties

(BZK) in Den Haag, waarvoor hij bijkluste. Hetzelfde geldt ook voor het politieke bestuur van Sint Maarten. Dit alles heeft hem echter – naar eigen zeggen – nooit belemmerd onafhankelijke journalistiek te bedrijven.”

B. Analyse en verweer

- B.1 Het juridisch toetsingskader is, mede gezien de talloze procedures over vermeend onrechtmatige publicaties (ook hier te lande) in de afgelopen jaren,² genoegzaam bekend, zodat ervan wordt afgezien dat hier uitvoerig weer te geven. Het gaat hier om de afweging die in het kader van artikel 10 lid 2 EVRM dient te worden gemaakt, ofwel om het grondrecht van vrijheid van meningsuiting en eventuele beperkingen daarop.
- B.2 Het belang van Amigoe is dat zij zich in het openbaar kritisch, informierend, opiniërend en waarschuwend moet kunnen uitlaten over misstanden die de samenleving raken, in dit verband het functioneren van de democratie in relatie tot het maatschappelijke belang bij een vrije en onafhankelijke pers. Het aan de kaak stellen van het door de overheid (willen) inhuren en betalen van journalisten voor het verzorgen van de externe communicatie van de overheid is een dergelijke misstand, hetgeen reeds kan blijken uit het feit dat dit door de DP als omkoping werd gekwalificeerd.
- B.3 Hoewel Linkels zichzelf ‘hobby-journalist’ noemt, levert hij journalistieke bijdragen aan de eerder genoemde websites, was hij als freelance correspondent voor het Antilliaans Dagblad en de Amigoe en werd hij tot voor kort door ABC Online Media als een voor haar werkzame journalist genoemd. Een journalist verzamelt nieuwsfeiten over recente gebeurtenissen van belang (al dan niet voor een specifieke groep), en onderzoekt en/of analyseert die feiten, om daarover in een actueel (nieuws)medium te publiceren. Of dat fulltime of partime wordt gedaan, en betaald of onbetaald, maakt geen verschil. Linkels kan dus met recht een journalist worden genoemd. Dat Linkels als journalist kan worden aangemerkt blijkt ook uit de inhoud van de door hem overgelegde artikelen (producties 10A, 10B en 10C).
- B.4 Een journalist begeeft zich in de openbaarheid, en is naast beschrijvend, niet zelden (zeer) kritisch over mensen en gebeurtenissen. Linkels zegt daarover zelf op Bonaire.Nu op 17 september 2019 (productie 5):

“Ik ben iemand die geen blad voor zijn mond neemt. Soms schrijf ik scherpe commentaren, die niet altijd door iedereen in dank worden afgenomen. Artikelen en commentaren die ik schrijf, schrijf ik onder eigen naam. Iedereen weet wie het geschreven heeft.”

- B.5 Degene die zich, zoals Linkels, uitdrukkelijk in de openbaarheid begeeft en zijn rol als journalist gebruikt om misstanden aan de kaak te stellen en kritisch over anderen te

---

² Genoemd worden slechts ter illustratie: GEAC 16 mei 2008, AR KG 117/2008 (*Schotte/Bala Productions*); GEASXM 25 november 2011, KG 163/2011 (*Bloem/Today*); GEAC 15 april 2013, AR 2012/58131 (*Dos Santos/ABCourant*); en GEAC 19 oktober 2016, KG 2016/80406 (*Sharma/ Sint Martinus University*).

oordelen, moet eerder en steviger kritiek op zijn optreden accepteren dan degene die genoeg neemt met een onopvallende plaats in de samenleving.

- B.6 Linkels heeft verklaard dat er geen reden is om aan te nemen dat hij niet in staat zou zijn onderscheid aan te brengen tussen de verleende professionele ondersteuning aan het Openbaar Lichaam Bonaire enerzijds, en artikelen voor een medium als Bonaire.Nu anderzijds. Daarmee miskent hij de aard van het probleem. In dat verband kan worden verwezen naar de beantwoording van Kamervragen door (toen nog) staatssecretaris Knops (**productie 11**):

“In een democratische samenleving vervullen journalisten ten opzichte van de overheid een belangrijke controlerende rol. Door journalisten in te huren kán het beeld ontstaan dat zij – of zelfs de journalistieke beroepsgroep als geheel – deze ‘waakhondfunctie’ niet onafhankelijk uitvoeren. De Rijksoverheid heeft daarom ook een richtsnoer dat beschrijft in welke situaties journalisten wel/niet voor werkzaamheden mogen worden ingehuurd. Daarin is onder meer opgenomen dat journalisten van kranten, tijdschriften, websites en presentatoren van RTV programma’s die (vooral) schrijven over politiek, overheidsbeleid en politieke meningsvormen door de Rijksoverheid nooit mogen worden ingehuurd voor het geven van mediatraining, het houden van een inleiding, het schrijven of redigeren van het teksten, het presenteren van bijeenkomsten of het leiden van discussies.”

- B.7 De geloofwaardigheid van een journalist en dus van wat hij schrijft is in het geding als hij enerzijds over de overheid en politieke kwesties schrijft, maar tegelijkertijd door diezelfde overheid als communicatieadviseur inzake politieke kwesties door diezelfde overheid wordt betaald. Er is dan sprake van belangenverstremming, en minimaal de schijn daarvan. Een journalist – die onafhankelijk en kritisch wil zijn - zou ook niet moeten willen dat lezers bij zijn publicaties het gevoel krijgen dat die (mogelijk) door zijn opdrachtgever (in dit geval de overheid) zijn ingefluisterd. Dat influisteren moet veelal niet zo letterlijk worden genomen, dat de overheid de journalist zal vertellen wat hij op moet schrijven. Dit soort vormen van belangenverstremming zijn van meer subtiele aard: het betalen van een journalist voor andersoortig werk, kan gepaard gaan met het oogmerk van de overheid een zekere loyaliteit te kopen. Als gezegd: zelfs de schijn daarvan dient te worden vermeden.
- B.8 Overigens mag worden betwijfeld of Linkels wel in staat is de nodige objectiviteit en onafhankelijkheid te in acht te nemen. Nadat Wim Romeijn van de Amigoe en Linkels eerst regelmatig overleg hadden over het kritisch volgen van enkele schandalen, was het Romeijn opgevallen dat Linkels van koers veranderde, en heeft hem daarover op 24 juli 2019 opgebeld. Linkels liet in dat gesprek duidelijk weten dat hij naar ‘balans’ zocht in de berichtgeving over verschillende door de Amigoe aangekaarte ‘affaires’. Vervolgens komt Linkels op 27 juli 2019 met een groot artikel onder de kop ‘*Discriminatie-memo’s OLB lijken storm in glas water*’ (**productie 12**), waarin hij – kort gezegd – schrijft dat er eigenlijk niets mis is.
- B.9 De term ‘omkoping’ die in diverse publicaties is gebruikt en enkele keren als ‘*omkoping van de pers door het bestuurscollege*’ op de agenda van de Eilandsraad stond, is een zware term. Uit de context waarin dit begrip hier wordt gebruikt blijkt dat hier geen

strafrechtelijk verwijt aan het adres van Linkels wordt gemaakt. Een dergelijke beschuldiging is ook door de Amigoe niet geuit. Waar het wel om gaat is dat minimaal de indruk is gewekt dat door het Bestuurscollege is gekozen voor het inhuren van journalisten – die nota bene al jarenlang over Bonaire en de Boneriaanse politiek schrijven – voor het verwoorden van het beleid van het Bestuurscollege richting het grote publiek, waarbij het evident is dat die voor het publiek bestemde informatie de overheid niet in een negatief daglicht zal plaatsen, terwijl diezelfde journalisten juist door de van de overheid verkregen opdracht minder snel negatief over diezelfde overheid zullen schrijven. Een journalist die zich – met een andere pet op - laat betalen door degene over wie hij geregeld schrijft, kan niet als een onafhankelijke journalist worden aangemerkt. In die zin is hij ‘(om)gekocht’, en dat staat los van de vraag wat het Bestuurscollege met dit alles nu precies voor ogen had en ook los van de vraag of de betrokken journalisten dat (op dat moment) ook zo hebben ervaren. Vaststaat dat zij ontvankelijk waren voor dit voorstel en op dit punt in ieder geval zelf niet kritisch naar de overheid hebben gekeken!

- B.10 De pijlen van Kamerlid Bosman waren gericht op René Zwart en niet op Linkels. Dat vindt zijn oorzaak hierin dat Zwart als journalist zowel in Nederland als in de Caribische landen van het Koninkrijk op flinke schaal aan het bijklussen was met van diverse overheden verkregen opdrachten. Dat neemt niet weg dat de kern van het verwijt aan het adres van Zwart evenzeer voor Linkels geldt: een vermenging van functies door enerzijds betaald communicatiewerk voor de overheid te verrichten en anderzijds als journalist over diezelfde overheid te schrijven. Dat de beide journalisten zeggen prima in staat te zijn hun journalistieke onafhankelijkheid zelf te bewaken gaat voorbij aan het beeld dat is ontstaan, namelijk dat voor het Bestuurscollege een gunstige bijkomstigheid zou (kunnen) zijn dat de heren zich als journalist minder kritisch zouden opstellen. Dat is wat de DP bedoelde toen zij in dit verband het begrip ‘omkoping’ introduceerde: het kopen van een bepaalde loyaliteit(sverwachting).
- B.11 Opvallend is in dat verband dat het advies dat ten behoeve van het Bestuurscollege van Bonaire is opgesteld (productie 3 bij het verzoekschrift) uitdrukkelijk een vertrouwelijk karakter draagt, omdat het zou gaan om “*personele aangelegenheden*”. Die aanduiding is op zijn zachtst gezegd vreemd als het gaat om het inhuren van externe consultants (ADCaribbean B.V. en Linkels & Partners N.V.). Het besluit van het Bestuurscollege zelf was ook niet voor het publiek bestemd en komt dan ook niet voor op de publiek toegankelijke besluitenlijst van het college. Het was dus iets ‘heimelijks’ – niemand mocht weten dat Linkels en Zwart voor het Bestuurscollege werkten. Zij moesten kennelijk de naam van ‘journalist’ behouden. Daarin zat hun waarde en niet zo zeer in hun kennis van de Nederlandse taal. Het ligt derhalve voor de hand om aan te nemen dat het niet-openbare (geheime) karakter van het besluit juist is ingegeven doordat het besef aanwezig was dat het inhuren van journalisten voor de externe communicatie van de overheid wel eens op grote weerstand zou kunnen stuiten. Het gaat immers om een maatschappelijk gezien ernstige vorm van belangenverstrengeling, en minimaal de schijn daarvan, die raakt aan het functioneren van de democratie.
- B.12 Uit zowel het ambtelijke advies geschreven door Marion Gherbaz over het versterken van de afdeling Communicatie als uit de verklaringen van Linkels blijkt overduidelijk dat het Bestuurscollege al langere tijd zaken doet met Linkels en Zwart. Juist daarom is besloten beide heren de ‘opdracht’ onderhands te gunnen: zij hebben dit soort werk eerder gedaan

en dat beviel het Bestuurscollege kennelijk goed. Linkels gaf op Bonaire.nu toe dat hij bestuurscolleges van verschillende samenstellingen heeft geholpen met communicatie. De Gedeputeerde Den Heyer heeft verklaard dat nu geformaliseerd werd wat al veel langer gebeurde.

Blijkens de door Linkels overgelegde facturen (productie 11) verricht zijn bedrijf Linkels & Partners geregeld werkzaamheden voor het OLB, waaronder psychologisch onderzoek en een cursus Nederlandse Taal & Rapporteren.

B.13 Voor zover Linkels meent dat schade aan zijn goede naam en reputatie is toegebracht, is die niet door de Amigoe veroorzaakt. De Amigoe heeft een misstand aan de kaak gesteld die in een democratische samenleving als ernstig kan worden aangemerkt. En dat is ook haar taak. Dat Linkels nimmer de bedoeling heeft gehad zich te laten omkopen, in de zin als hiervoor bedoeld, zal ongetwijfeld juist zijn, maar dat neemt niet weg dat hij zonder het stellen van kritische vragen ontvankelijk was voor het voorstel om zich - naast zijn journalistieke werk dat mede de politiek op Bonaire omvat, - (via zijn vennootschap) door de overheid te laten betalen voor communicatiewerk. Door zonder enig voorbehoud in dit traject van de Bonairiaanse overheid mee te gaan, heeft hij zich kwetsbaar gemaakt voor stevige kritiek, die niet alleen door de Amigoe is verwoord.

B.14 Kort samenvattend:

- Linkels moet worden aangemerkt als een journalist.
- Linkels heeft verklaard met minstens drie bestuurscolleges van verschillende signatuur gesproken te hebben over het verlenen van ondersteuning aan de organisatie, en specifiek ook over de bewuste afdeling (communicatie).
- Gekozen is voor de journalisten Zwart en Linkels omdat het Bestuurscollege eerder met hen heeft samengewerkt en daarmee goede ervaringen had opgedaan (in het ambtelijk advies aldus verwoord: “*gezien de link die al bestaat en het vertrouwen dat is opgebouwd*”); gedeputeerde Den Heyer heeft verklaard: *Eigenlijk hebben we geformaliseerd wat al veel langer gebeurde*”.
- Het begrip ‘omkoping’ is voor het eerst door de politieke partij DP gebruikt en ‘*omkoping van de pers door het bestuurscollege*’ heeft diverse keren op de agenda van de Eilandsraad gestaan.
- Met ‘omkoping’ wordt bedoeld – zoals uit de stukken blijkt – dat minimaal de schijn is gewekt dat het Bestuurscollege journalisten voor het verzorgen van de externe communicatie wilde inhuren, zodat die in hun rol van journalist niet of minder kritisch over het beleid van de overheid zouden schrijven.
- Uit niets blijkt dat Zwart en Linkels zich de vraag hebben gesteld of het wel verstandig zou zijn als zij aan het verzoek van de overheid hun medewerking zouden verlenen. Zij bleken ontvankelijk voor de wens van het Bestuurscollege, zonder ook maar één kritische vraag hierover te stellen. Daardoor hebben zij zichzelf kwetsbaar gemaakt voor stevige kritiek, waarbij de kritiek op het Bestuurscollege noodzakelijk ook op hen afstraalt.
- Het gaat er niet om of een journalist zelf vindt dat hij voldoende onafhankelijk kan functioneren en voldoende kritisch kan blijven richting zijn politiek-bestuurlijke broodheer, maar om de perceptie van de buitenwereld, en dus de

schijn – noem het de geur - van afhankelijkheid en belangenverstrengeling.
Kennelijk wordt dit door Linkels nog steeds niet onderkend.

B.15 De conclusie van Amigoe is dat de vorderingen van Linkels dienen te worden afgewezen. Voor zover zijn reputatie een deuk heeft opgelopen, is de Amigoe daarvan geen verwijt te maken.

MET CONCLUSIE:

dat het Gerecht bij vonnis de vorderingen van Linkels afwijst en hem, uitvoerbaar bij voorraad, veroordeelt in de kosten van dit kort geding.

Curaçao, 5 november 2019

Gemachtigde
(mr. K. Frielink)